

Súsannu vísa

Hører til, I piger og kvinder,
som lever i ægtestand,
hvorledes Susanne
var tugtig og dannet
mod Joakim, hendes mand.

2. Dejlig og rig og from
blandt kvinder i Babylon;
gudfrygtig og vis
bar hun den pris
navnkundig for sin visdom.

3. Ved hendes hus monne stande
en dejlig have med frugt,
der plejed Susanne
af daglig vane
at gå med ære og tugt.

4. En dag det sig monne hænde,
Susanne gik med stor snilde
med sine to piger
i haven tillige,
at hun sig bade vilde.

5. I græsset under træerne at bade,
satte sig i haven ned;
de piger den port
tillukte så fort,
at hun kunne bade i fred.

6. I gå nu bort efter sæbe
og balsam, at jeg kan
mit legem vel bade
med koste og blade;
mig ser nu ingen mand.

7. Gud bedre det, des værre,
to dommere var' der usnilde,
hvis hjerte optændte,
var stedse at skænde
Susanne både årle og silde.

8. Så glade ginge de piger
igennem den bage dør;
så ginge til hende
de skalke tvende,
som de havde rådlagt før.

9. Naturen tvingte dem både,
således de tænkte ved sig,
af kærligheds brynde
at være udi sinde.
Turde dog ei nævne slig.

10. En lagde frem deres tale
og sagde til hende så:
"Af kærligheds brynde
ere vi til sinde
vor vilje med dig at få.

11. Og om du ikke vil gøre
efter vores begær,
da skal vi sige,
at vi så ligge
en ung karl hos dig her!"

12. Ak, hun sukkede såre
og råbte i denne sin nød;
"Om jeg samtykker
i sådanne stykker,
da er jeg skyldig at dø.

13. Og om jeg eder bevilger,
så bringe I mig straks om.
Langt heller jeg dør
i angst og nød
end bære Guds vredes dom.”

14. Om morgenen tidlig derefter
en klage over hende de gave:
“En ungarl vi så,
hos hende han lå
udi hendes egen have.”

15. Der vi nu kom tilbage
og sådan en skændsel så,
hende grebe vi an,
han fra os sprang,
vi kunne ham ikke nå.

16. Rask, modig og karsk til fode
var han i sandhed, vi sige,
stødte op den port,
løb fra os bort,
monne så fra os undvige.

17. Alt efter deres ord og tale
alt folket for dommen fremtrådte
og dømte til døde
Susanne uden brøde
efter deres vidner både.

18. Men ak, hun sukkede såre
og råbte til herren sin Gud:
“Alt lønligt og dulgt
for dig er ej skjult,
lad sandheden kendes nu.

19. Nu må jeg dø, o Herre,
for verden en skammelig død,
jeg klager for dig,
uskyldig er jeg.
Hjælp mig af denne min nød.”

20. Straks lod da Gud opvække
Daniel, en mand så god,
at han med råb
iblandt den hob
svared for det uskyldige blod.

21. “I dommere, hvi have I dømt
med sådan letpfældighed?
I måtte vel høre
og eder forspørge
om sagens lejlighed.

22. Først skulle I disse skalke
den ene fra den anden skille.
Så få I at høre,
når I dem tilspørge,
deres falske råd og vilje.”

23. Når de nu vare adskilte,
kaldte de den ene for sig:
“Du arrige skalk,
du skadelig falk,
din’ synder nu ramme dig!”

24. Alt medens du dem havde fundet,
sig frem: under hvilket træ?”
“Ned under en lind,
der monne vi find’
den slemme gerning at ske.”

25. Dernæst kaldte de den anden
og sagde til hannem så:
“Du Kains art,
sig frem med en fart
under hvilket træ de lå!”

26. Sandhed vil jeg eder sige
foruden al løgn og tant:
Ret under en eg
der monne de ligge,
der vi dem tilsammen fandt.”

27. Daniel sig ej længer berådte,
svared for ded uskyldige viv:
“Deres slemme løgn
og falske søgn
skille dem ved deres liv.”

28. Tvi eder, I skalke både,
for eders falsk og svig,
I dømme de fromme,
lade løbe de grumme,
ret ubesindelig!

29. Så lagde de hænder sammen
på de to skalke både,
med fuldgod skjel,
stenend dem ihjel,
så monne dog sandhed vågne.

30. Alt folket, som der monne være,
de råbte med højen røst:
“O Gud ske ære,
som nu har her
Susanne fra døden løst.

31. Derfor, I dommere alle,
som dommen afsige skal:
Retfærdig dømmer,
som det sig sømmer,
så mon Gud eder befal”

Súsannu vísa - á donskum: Susannes vise - er yrkt upp úr eini av teim apokryfisku bókunum, tí sum er lögð aftur at Dánjalsbók. Axel Tórgarð hevur umsett Apokryfurnar, og um Súsannu og teir báar gomlu gubbarnar lesist á s. 219-223. Súsannu vísa var fyrr fastur partur av brúðardansinum. Uppskriftin her er úr “Ándelig visesang på Færøerne” eftir Klaus og Marianne Clausen - og úr einum vísuhefti hjá Klaksvíkar dansifelag. jd.